

[Socialministeren.]

økonomiske udvikling af alders- og invaliderenten. I 3. afsnit gives en oversigt over nogle aldersrenteordninger i andre lande, og i 4. afsnit indeholdes oplysning om den forventede befolkningsudvikling og de anslåede fremtidige aldersrenteudgifter. I 5. afsnit belyses virkningerne af at erstatte den gældende aldersrenteordning med en egentlig folkeforsikring, hvorefter personer i deres arbejdsdygtige alder indbetaler en forsikringspræmie og ved opnåelse af en bestemt alder får en forsikringsydelse, hvortil udgifterne dækkes af de indbetalte præmier og renterne heraf. I 6. afsnit omtales problemerne i forbindelse med en forsikringsmæssig ordning til supplerende af aldersrenten. 7. afsnit behandler alderdomsforsørgelsens almindelige problemer. Det påvises her, at det centrale i enhver offentligt formidlet alderdomsforsørgelsesordning er, at der overføres købekraft fra den produktive del af befolkningen til de gamle, og det undersøges, ad hvilke veje finansiering af en alderdomsforsørgelse kan ske.

Folkeforsikringskommissionens væsentligste opgave var således at undersøge spørgsmålet om muligheden for at erstatte den gældende alders- og invaliderenteordning med en hele befolkningen omfattende forsikringsmæssig ordning, hvilende på præmiereservesystemet. Efter at have undersøgt hele spørgsmålet meget nøje kommer kommissionen i sin betænkning til den slutning, at den ikke kan anbefale indførelse af en sådan ordning.

Kommissionen peger på forskellige betydningsfulde indvendinger imod en forsikringsmæssig ordning. En af disse indvendinger er, at en ordning af den art ville medføre betydelige overgangsvanskeligheder, fordi ydelserne i den første tid måtte blive for små, og fordi der ville komme til at hvile en dobbelt byrde på den produktive del af befolkningen, der dels måtte betale bidrag til egen forsikring, dels måtte afholde udgifterne til aldersrenter til personer, der ikke kunne komme med under forsikringen.

En anden indvending, som kommissionen har lagt vægt på, er, at forsikringsmæssige ordninger ikke kan gøres værdifaste. Præmiebetalingen strækker sig over

en lang årrække, nemlig 40—50 år, og der vil ikke gennem forsikringen kunne skaffes dækning for det fald i pengenes købeevne, der måtte indtræffe i denne lange periode.

En tredje meget væsentlig indvending, som folkeforsikringskommissionen har fundet imod en forsikringsmæssig ordning af alderdomsforsørgelsen, er, at en sådan ordning måtte forudsætte meget betydelige fondsdannelser. En forsikring, der omfattede hele befolkningen, måtte for at kunne sikre ydelser blot af samme størrelse som den nuværende aldersrente kræve en fond på mellem 25 og 30 milliarder kroner. Kommissionen finder, at de konsekvenser, dannelsen af en sådan fond ville føre med sig, afgørende taler imod en egentlig folkeforsikringsordning.

Om kommissionens behandling af forsikringsspørgsmålet og de konklusioner, den er nået til, må jeg iøvrigt henvide til redegørelsen i kommissionsbetænkningen.

Udover at undersøge spørgsmålet om en egentlig folkeforsikring havde folkeforsikringskommissionen til opgave at behandle spørgsmålet om en forsikringsmæssig overbygning af den eksisterende alders- og invaliderenteordning. Indvendingerne imod en tvungen forsikringsmæssig overbygning er stort set de samme som indvendingerne imod en egentlig folkeforsikring, og kommissionen har derfor været enig om ikke at fremsætte forslag om en sådan ordning.

Som grundlag for drøftelser om en frivillig forsikringsmæssig overbygning på renten havde folkeforsikringskommissionen den betænkning, som i 1949 blev afgivet af det særlige embedsmandsudvalg, jeg før omtalte. Dette udvalg havde afsluttet sine undersøgelser og overvejelser med at afgive et egentligt forslag om en forsikringsmæssig overbygning. Jeg kan herom henvide til udvalgets betænkning og til den gengivelse af udvalgets forslag, som er optaget i folkeforsikringskommissionens betænkning. Et flertal af folkeforsikringskommissionens medlemmer kunne imidlertid ikke tiltræde dette forslag og ønskede heller ikke at stille noget andet forslag. Et enkelt medlem af kommissionen, professor Jørgen Dich, har dog fremsat forslag om en frivillig overbygningsordning, der forudsætter ydelse af statstilskud til præmier for per-